

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 26 [24]. De paupertate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

September. Assueſce ſequi Consilium Apoſtoli, vel potius præceptum Servatoris, quod jubet Chriſtum in-tueri in proximo ſuo; tum diſſicile tibi non acci-det ei benefacere, ſed longè diſſicilius, ei malum inſerre.

Quamdiu feciſtis uni ex hiſ fratribus meiſ minimiſ, mihi feciſtis. Matth. 25. 40.

Auro parietes, auro fulgent laquearia; & nudus atque eſuriens ante noſtras por-tas Chriſtus in paupere moritur. Hieron. Epift. 32.

DIES XXVI. De Paupertate.

I.

Paupertas eſt theſaurus Evangelij abſconditus, cuius preium homines non cognofcunt. Necellarium proinde fuit, ut Deus in terram id docturus deſcen-deret. Deus, inquit S. Bernardo, omnia bona gloriæ in caelo poſſidebat: ſed theſaurus paupertatis ibi non inveniebatur: venit itaque in terram, eundem queſitu-rus; & propter hunc e caelo ſe demiſit is, qui infinitè dives erat, egenus factus eſt, in-quid Apoſtolus, ut illius inopia nos divites eſsemus. & per hoc medebatur cupiditati no-

2. Cor. 8.
v. 9.

nostræ, quæ, cùm nos impelleret ad nimis ardenter desideranda, & immoderata solicitudine cumulanda terræ bona, nos discrimini exponebat, cælestia amittiendi. Paupertas est illa gemma pretiosa Evangelij, quam obtinere non possumus, nisi omnium bonorum nostrorum impen-dio; neque tamen eam pretio nimis magno comparamus. Servator omnibus suis bonis ad eam impetrandam se spoliavit: siquidem tam pauper natus est, vixit, & mortuus est, ut omnium bonorum loco, non nisi Crucem, clavos, & coronam è spinis contextam haberet. Is non tantum paupertatem amavit, sed etiam pauperes; elegit Apostolos, inter pauperes vitam suam transegit. Et hi fuere præcipius curarum, & instructionum ipsius scopus. Denique paupertatem satis remunerari non credidit, nisi eidem jus Regni cælorum consequendi firmaret: Beati pauperes spiritu, quoniam ipforum est Regnum cælorum. Credisne hunc fidei articulum tu, qui paupertatē tantopere formidas, tu, qui tanto bona congerendi desiderio flagras?

II. Paupertas virtus hæc Evangelica omnibus statibus, sed modo diverso conuenit. 1. ea obligat homines, qui in mundo degunt, ut animum à bonis terrenis ab-

Matt. 5. 3.

stra-

September. strahant, & desiderium ea cumulandi moderentur. Imò Apostolus Christianos, et si Religiosi non sint, hortatur, ut ij, qui bona possident, animum tam parùm illis addictum habeant, ac si ea non possiderent. 2. obligat Christianum ad rescindendum, quidquid nimiam redolet vanitatem, quidquid modestiam offendit Christianam, veluti rem contrariam promissis, quas in Baptismate suo fecit, omnibus sæculi pompis renuntiandi. 3. virtus hæc Christianum obligat ad bene utendum suis bonis, ad sarcinandum abusum in ijs à se admisum, ad prævertenda pericula, quibus illa nos exponunt. 4. tantum abesse debet, ut opes superbiam divitibus inspirent, ut plerūmque accidit, ut etiam demissè se gerere debeant, considerato statu suo, veluti statu statui Christi penitus opposito, qui pauper, & vixit, & obiit pauper, qui maledictione percussit divites bonis suis nimium addictos. Et quām pauci inveniuntur, qui hoc malo non laborent? Denique dives formidare debet, idcirco, quòd status cupiditatis superbiæ, & mollitiei, indulgentiæ erga se, & duritiei erga alios, multaque salutis complectatur obstacula, occasiones, quas suppeditat, desideria, quæ generat, facultatem, quam præbet, im-

mo-

moderatas suas cupiditates satiandi. An ^{September} ~~September~~.
hac ratione statum tuum consideras, si di-
ves es? id, si fieret, næ tam arrogans, & su-
perbus haud fores.

III. Paupertas Evangelica obligat Religiosi Instituti sectatores. 1. ut nihil habeant tanquam proprium. Ut de nulla re disponant, nihil acceptent, nihilque docent absque Superiorum facultate. 2. Ut animum habeant à rebus, quorum usus ipsis conceditur, valde avulsum. Quam enim probrosum esset homini Religioso, nugis, ut aliquoties contingit, ita additum esse, sicut mundi sectatores additi sunt magnis bonis? hoc sanè est animo dicitur esse, hoc est paupertatis difficultatibus premi, neque tamen ejus merito gaudere. 3. Ut in se, & supellecili sua rescindat, quidquid luxum, & vanitatem sapit. Elegantissimum hominis, & cubiculi Religiosi ornamentum est paupertas: quidquid ei adversatur, illud deformē reddit. 4. Ut non modò sine querimonijs, sed & cum gaudio perferat paupertatis effectus, felicem se reputans, quod similitudinis cum paupere Christo aliquot habeat signa. Annon es ex ijs Religiosis, quorum conditio commodior est, quam Sæcularium; & qui, cùm divitiarum non habeant impe-

U

di-

306. *Considerationes Christianæ.*
September dimenta, earum tamen commoda habere
desiderant? estne hoc Christum pauperem
imitari? & talis ad remunerationem pau-
peribus promissam aspiret?

*Percurre obligationes, conditioni tuae pro-
prias, quod ad paupertatem attinet, ut video,
quomodo eis satisfasias.*

Quoniam propter vos egenus factus est,
ut illius inopia divites essetis. 2. Cor. 8.9.

Affatim dives est, qui cum Christo pau-
per est. Hieron. Epist. 1.

DIES XXV.

De Missæ Sacrificio.

I.

Non potest esse Religio sine aliquo cul-
tu, qui Deo exhibeat; neque cultus
perfectus absque sacrificio; nec sacri-
cium perfectum, nisi Deo offeratur victi-
ma Deo digna, id est, Homo-Deus, ne-
que enim est, nisi Deus solus, qui sit victi-
ma Deo digna. Hoc Sacrificium oblatum
est in monte Calvariæ, ubi Christus Ho-
mo-Deus gloriæ Patris sui se immolavit.
Missæ Sacrificium istius est imago; sed i-
mago, quæ id ipsum, quod exhibit, infe-
co npletitur. Idem est Sacerdos, qui u-
trumque Sacrificium offert; eadem in utra-
que victima, nempe Christus Sacerdos non

vi

